

neeskunst als andere onderdeelen en uit dien hoofde hebben reeds verschillende staten als Italië; Sovjet-Rusland enz. de volledige medische opleiding verplichtend gesteld voor beoefenaren der tandheelkunde en zijn verschillende staten als Frankrijk, Portugal, Hongarije en eenige staten in N. en Z. Amerika er mede bezig.

Zonder gevaar voor mistasten kan men voorspellen, dat binnen afzienbaren tijd zoo goed als overal de medische opleiding verplichtend zal zijn, en daarom ben ik het volkomen eens met collega DE RUYTER MAYER, dat hij opkomt tegen het verleenen aan tandtechnici van eenige medische bevoegdheid; doch dat sluit mijns inziens ook in, dat hun iedere behandeling van of in den mond van een patiënt verboden wordt.

Laat hen blijven, waar zij behooren n.l. in het atelier; het technisch werk maken op aanwijzing van den geneeskundige, evenals de instrumentmaker voor breuken, kunstledematen, brillen enz. Houdt men hieraan niet streng de hand, dan ontaardt hun hulp zoo spoedig in meedokteren, waarvan geneesheeren op ieder gebied veel gezien en ervaren hebben, en dat leidt tot schade aan patiënt, geneeskunst en geneeskundigen stand.

Amsterdam, December 1928.

A. DRÖS.

ENQUÊTE ACRODYNIE.

Ten einde wat meer inzicht te verkrijgen in het voorkomen van het ziektebeeld der „acrodynie”, of „vegetatieve neurose”, of „ziekte van SWIFT-FEER” of „vegetatief syndroom van di- en mesencephalon” in ons land, verzoekt ondergeteekende beleefd en vriendelijk aan allen, die dergelijke gevallen in hun of haar practijk hebben waargenomen, om opgave van het aantal gevallen — met uitzondering van de reeds gepubliceerde — liefst vóór 20 Januari, zoo mogelijk met vermelding van datum (jaar, maand), van ouderdom en sexe van patiënt, van al of niet gunstig beloop der ziekte en van het al of niet tegelijkertijd voorkomen van griep.

Eventueel ook verdere gegevens zullen met dank ontvangen worden.

Voor de te nemen moeite en bereidwilligheid bij voorbaat mijn welgemeenden dank.

Roermond, Januari 1929.

J. M. WIGGELENDAM.

BEROEPSGEHEIM EN COLLEGIALITEIT.

Op bldz. 6401 van den vorigen jaargang mengt de Eerw. heer F. VAN DE LOO, als moralist, zich in het debat, geopend door dr. PINKHOF over het bovenaangehaalde onderwerp.

Met veel belangstelling heb ik kennis genomen van het standpunt van dezen kenner der menschelijke roerselen; doch ik voel mij genoodzaakt zijn opvatting in een enkel onderdeel te bestrijden.

Z.W.E. haalt een voorbeeld aan, waarbij hij meent, dat het beroepsgeheim wel geschonden mag worden n.l. waar het betreft een syphilitischen huwelijkscandidaat, die zijn a.s. bruid zal gaan besmetten. Afgezien van de middelen, die ons ten dienste staan om ons doel zooveel mogelijk te bereiken, d.i. voorkomen van den ongelukkigen loop der gebeurtenissen, meen ik en naar ik vertrouw vélen met mij, dat het schenden van het beroepsgeheim ook in dit geval *ontoelaatbaar* is. Ik zou den geachten inzender wel willen vragen, hoe hij in dit zelfde geval denkt over het geheim van den priester, die in de biecht tot dezelfde ervaring komt als de geneeskundige, uitgaande van de veronderstelling, dat de biechteling het priesterlijke gebod niet opvolgt.

Terugkeerende tot het geneeskundig beroepsgeheim wil ik erop wijzen, dat het geval door dr. PINKHOF aangehaald tot de zelfde moeilijkheid kan voeren, als dat van den syphilitischen huwelijkscandidaat.

Niet lang geleden ondervond ik dat. Een huisvader, na de geboorte van zijn kinderen besmet met syphilis; raadpleegde mij wegens ulcera in de keel en verbood ten

stelligste elk contact met den huisdokter. Ziedaar dezelfde moeilijkheid. Ik heb toen moeten vertrouwen op 's mans eerlijkheid en geweten om te verhoeden, dat vrouw en kinderen verder aan besmettingskans zouden blootgesteld worden.

Het opheffen van het „secret absolu” dient m.i. alleen voor zeer bepaalde gevallen in gevolg van onze moderne wetgeving, waarvan de lijders *vooruit weten* wat hen te wachten staat. Hierbuiten valt dus het getuigen voor de rechtbank, dat slechts in zeer bijzondere gevallen aanvaard mag worden. Ook indien de lijder ons ontslaat van het beroepsgeheim, *mogen* wij het openbaren — indien wij er althans zeker van zijn, dat de lijder de draagkracht zijner vergunning ten volle begrijpt. Maar . . . ik begeef mij op een terrein, waar boekdeelen over vol geschreven staan, zonder dat men tot eenheid van inzicht gekomen is en ik wil dan ook eindigen.

Groningen, 29 December 1928.

C. E. BENJAMINS.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

PARIJS. — **Internationale lichtweek.** In het Grand Palais zal van 22 tot 27 Juli a.s. ondèr den titel van Semaine Internationale de la Lumière een congres en tentoonstelling worden gehouden, voorbereid door het Instituut d'Actinologie de Paris. Als voorzitter van het congres (22 tot 24 Juli) zal prof. D'ARSONVAL optreden. Daar zullen worden besproken:

1. de keuze van een éénheidsmaat bij de toepassing van ultraviolette stralen in de geneeskunst;
2. de lichtbehandeling van tuberculeuse buikvliesontsteking;
3. de waarde der ultraviolette stralen als prophylacticum,;
4. de behandeling van rheumatische aandoeningen met infrarode stralen;
5. andere actinotherapeutische onderwerpen.

De directeur van het Institut d'Actinologie, dr. SAIDMANN, zal een cursus over actinotherapie geven. Op de tentoonstelling zullen ook heliotherapeutische toestellen uit de oudste tijden worden vertoond (*Lancet*, 15 December).

MADRID. — **Geneeskruiden.** Een staatscommissie is in het leven geroepen om de inzameling en het kweken van geneeskrachtige planten te bevorderen. Zij heeft onderafdeelingen voor de propaganda, het wetenschappelijk onderzoek, de industrieel bewerking der kruiden en de staathuishoudkundige zijde van het geneeskruidenvraagstuk. Zaden en stekken worden kosteloos verstrekt (*Deutsche med. Wochenschr.*, 21 December).

— **Bestrijding der malaria.** Onder leiding van prof. PITTALUGA wordt in Spanje een krachtige strijd gevoerd tegen de malaria. Het aantal sterfgevallen aan deze ziekte is in weinige jaren gedaald van 2000 tot 1000 per jaar. In de sterkst aangetaste gedeelten van het land zijn 23 malariapoliclinieken opgericht, onder leiding van malariaspecialisten, die hun opleiding hebben ontvangen in het centrale instituut te Naval Moral de la Mata. In de provincie Càceres, die het sterkst bezocht is door de ziekte, hebben reeds 80000 bloedonderzoekingen plaats gehad, die alle in een kaartsysteem zijn opgeteekend. Spanje verbruikt 7000 K.G. kinine per jaar, waarvan 1000 K.G. kosteloos worden verstrekt. In het centrale instituut wordt telkens in Augustus een internationale practische malariacursus van 5 weken gehouden, waaraan in 1927 en 1928 168 artsen, tot uit China, Congo-land en Uruguay, hebben deel genomen. Dit werk wordt ruim ondersteund door het ROCKEFELLER-instituut (*Deutsche med. Wochenschr.*, 21 December).

— **Gezondheidsmisdrijf.** In het nieuwe Spaansche strafwetboek worden als „gezondheidsmisdrijf” gestraft: 1 het besmetten met een venerische ziekte, indien de dader weet, dat hij besmettelijk is (2 tot 12 maanden gevangenisstraf); wie zijn (haar) echtgenoot(e) besmet wordt alleen op aanklacht van de besmette partij vervolgd; 2. overtreding van maatregelen tegen besmettelijke ziekten (2 tot 12